

[Nielsen Mann.]

at de to Love, det her drejer sig om, der jo egentlig er sammenhørende — det har Ministeren ogsaa Ret i —, blev gennemført samtidig, men det var vel ogsaa en Forudsætning for disse første Loves Gennemførelse, at der tilsigtedes en Prishævning for Kreaturer. Hvad mig og mit Parti angaar, er vi ikke tilfredse med den Prishævning, der er opnaaet, og naar nu Regeringen vil afsvække den Virkning, de to Love tilsammen har i denne Henseende, er det, vi siger, at saa gaar vi ikke med længere. Vi ønsker de prishævende Foranstaltninger for Kreaturerne Vedkommende videreført, saa at man naar til en Pris for Kreaturer, der kan siges at dække Produktionsomkostningerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister, om dette ikke ogsaa er Regeringens Hensigt, for ellers vil jeg gerne vide, hvad Hensigten er. Det kan dog ikke være Meningen, at man vil stille Landbruget blot til Trods for de stigende Udgifter, som Landbruget vitterligt har, idet man vil modsætte sig, at Priserne kommer til at staa i et rimeligt Forhold til Udgifterne. Hensigten maa dog være at hidføre saadanne Forhold, at Landbrugerne er i Stand til at klare deres Forpligtelser og endvidere til at give deres paa-rørende menneskeværdige Levevilkaar.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg bliver jo nødt til at svare — det er jo blevet moderne, ellers bliver man kaldt den tavse. Jeg skal nøjes med at henvise det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Nielsen Mann) til Landbrugsministerens Taler her under Behandlingen af det nys behandlede Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 139 af 28. April 1931 om Prisaftaler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 71).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg skal for det høje Ting forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Prisaftaler af 28. April 1931. Forholdet er det, at Prisaftaleloven udløber med indeværende Aars Udgang, og at det ikke har været muligt for Handelsministeriet at faa tilendebragt Overvejelserne om et nyt Lovforslag saa betids, at det kan komme til Behandling, eventuelt Vedtagelse, inden den nuværende Lovs Udløb. Jeg skal derfor bede om, at dette Lovforslag maa faa en hurtig og velvillig Behandling, saa at det kan blive ophøjet til Lov inden Jul, idet jeg gør opmærksom paa, at Lovforslaget er tiltraadt af det andet høje Ting.

P. Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse.

Stensballe: Lovgivningen paa dette Omraade blev af mit Parti betegnet som en Forsøgslovgivning, og Forsøgstiden blev sat til at være fra Slutningen af April Maaned 1931 til Udgangen af December Maaned 1936. Jeg forstaaer paa den højtærede Minister, at de Overvejelser, som Ministeren ønsker at foretage, ikke har kunnet tilendebringes inden for dette Tidsrum, og at det er med den Begrundelse, Ministeren ønsker at faa Loven forlænget med 4 Maaneder, saa at den faktiske Gyldighedstid bliver i alt 5 Aar. Det kan vi for vort Vedkommende give Tilslutning til, og jeg skal anbefale, at det foreliggende Lovforslag gennemføres saa hurtigt som muligt.

Olaf Nielsen: Ved Prisaftalelovens Forelæggelse i 1931 var Det konservative Folkeparti imod Loven, og i de Aar, der er forløbet siden, er der ikke sket noget, som skulde bevæge os til i Dag, da et Lovforslag om Forlængelse af Loven er til Behandling, at indtage et andet Standpunkt. Vi kan derfor ikke være den højtærede Handelsminister behjælpelige ved Gennemførelsen af Lovforslaget, men vil stemme imod det.

Axel Christensen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne tiltræde, at Loven om Prisaftaler forlænges til 30. April 1937. I Modsatning til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Olaf Nielsen) finder jeg, at Handelsforholdene har formet sig saaledes, at det netop er nødvendigt